

Dłoń, która wskazuje pomoc

czyli o pomaganiu w
pedagogicznym świecie

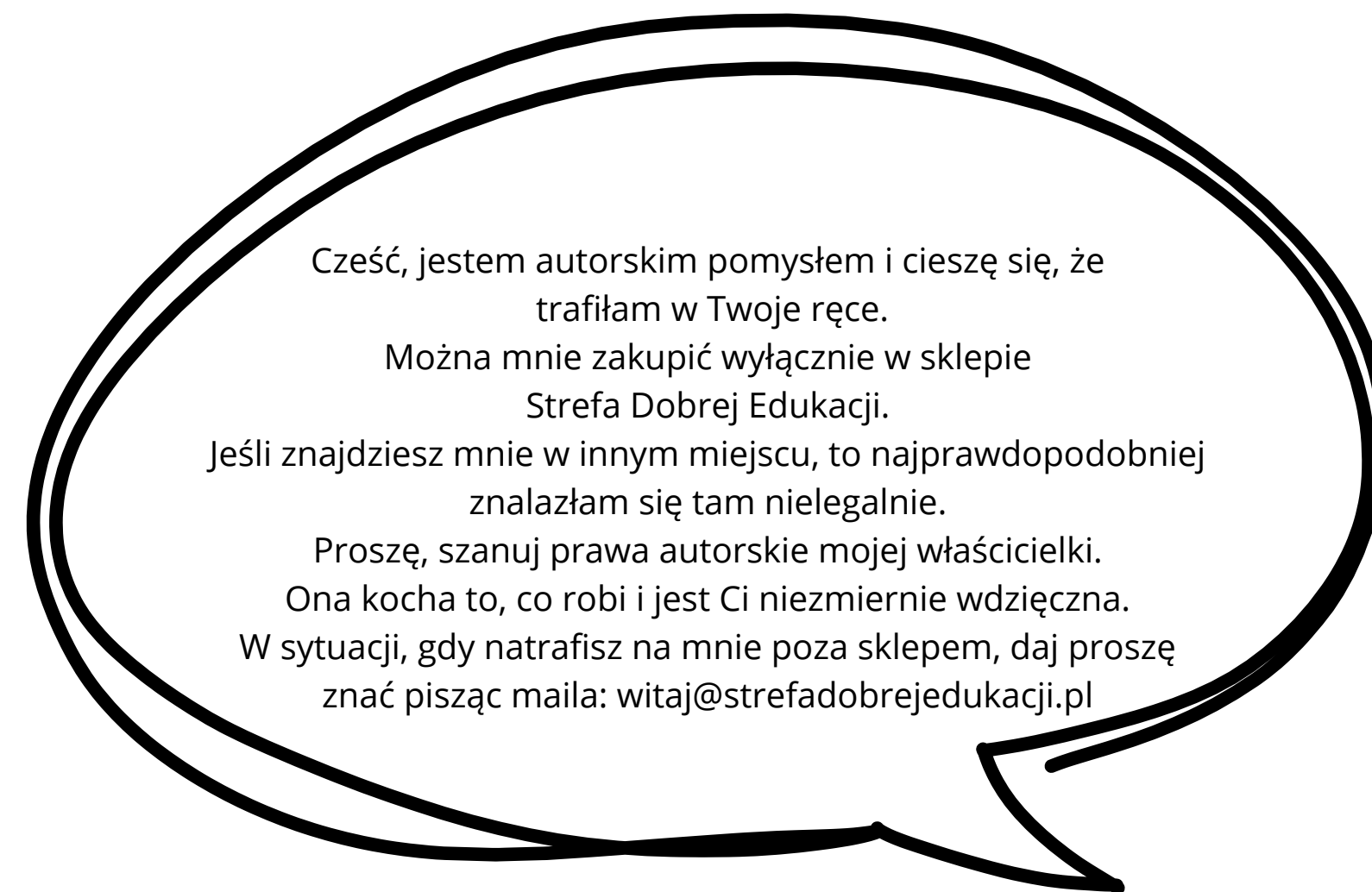
Historia o Kasi i o Mądrym
Dorosłym

Wydanie pierwsze
Gdów 2023

Copyright
Strefa Dobrej Edukacji & Małgorzata Czyrnek

Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie, przetwarzanie oraz rozpowszechnianie jakiegokolwiek części tej publikacji bez zgody autora jest zabronione.

Grafiki oraz zdjęcia użyte w materiale pochodzą z legalnej bazy mające zastosowanie w użytku komercyjnym.

Gdy na ratunek nie jest za późno...

Wyobraź sobie, że Twoje działanie może odmienić czyjeś życie. Możesz zmienić losy nie jednej osoby, ale wielu. Właśnie tym może być pomoc okazana dziecku, które jest pozostawione samo sobie. Dziecko doświadczające przemocy potrzebuje Mądrego Dorosłego, który poda dłoń. Oczywiście jest to ogromne wyzwanie dla Mądrego Dorosłego. Wiem też, że będzie wymagało to wysiłku i zasobów dorosłego. Ten dorosły także ma prawo do wskazówek, wsparcia w różnych obszarach, aby jego działania były dobrze zaplanowane i nakierowane na pomoc dziecku.

W pomaganiu nie trzeba mieć specjalnych umiejętności. Pomagać może każdy, a mądry dorosły sprawi, że pomoc otrzymana przez dziecko będzie dobra i owocna. W ukazanym opowiadaniu nie ma słowa ofiara. Jest Kasia. Być może kiedyś znaczenie słowa ofiara ulegnie zmianie i nie będzie utożsamiało się z kimś, kto jest słaby i nie ma na tyle siły, aby poradzić sobie z przemocą. Ofiara nigdy nie jest winna. Jest Kasia, która ma marzenia, uśmiecha się, jest szczęśliwa, ale ma w sobie kawałki które nigdy nie powinny powstać, gdyby nie przemoc. Te kawałki bolą, bo przemoc zawsze boli. Ma w sobie części, które chowa przed światem, gdyż o przemocy nie jest łatwo mówić. Jest jeszcze trudniej, gdy inni proszą, abyś milczała. Taki komunikat może sporo namieszać. Skoro mama Kasi mówi, że nie może opowiadać o tym jak tata zamyka ją w łazience i bije, gdy jest zły to mama ma z pewnością rację. Przecież mama nie kłamałaby. Tata Kasi nigdy nie bije tak, aby powstały siniaki. Kasi urazów nie widać. Ona nosi inne rany, niewidoczne dla oka, ale jej rany wypatrzy uważne oko Mądrego Dorosłego. Kasia nie lubi gdy tata ją bije. Nie zawsze bawi się z koleżankami i nie może nikomu mówić o tym, co przeżywa w domu. Skoro mama mówi, że o tym nie wolno opowiadać to na pewno ma rację. Mama nigdy się nie myli. Kasia nie zamierza nikomu powtarzać, co tata robi gdy się złości.

Przemoc często nie zostawia widocznych śladów. Tata Kasi nie widzi, że robi coś złego. Mama Kasi w dobrej wierze prosi Kasię, aby nic nie mówiła. Nie chce problemów i żeby ktoś wtrącał się w ich życie rodzinne. Zaprowadza Kasię do pokoju, rozmawia z mężem, robi co może. Uważa, że jej mąż zawsze miał trudny charakter, a kiedy złości się lepiej nie wchodzić mu w drogę. Potem bawi się z Kasią, kupuje jej puzzle, gra w planszówki. Wydaje się jej, że stara się. Mama Kasi nie jest w pełni świadoma, że jest współwinna cierpienia Kasi. Nie ma świadomości jak przemoc wpłynie na jej dalsze funkcjonowanie i jakie spustoszenie zrobi w jej psychice. Zadaniem rodzica jest ochrona dziecka i zapewnienie mu bezpiecznych warunków do rozwoju. To nie są łatwe zadania i mogą sprawiać trudność, jednak rodzic zawsze może zdecydować się na wsparcie, gdy będzie czuł, że nie daje rady z wyzwaniami wychowawczymi. Tata Kasi podejmie pracę nad emocjami i nauczy się regulować je, aby nie krzywdzić swojej córki. Obydwoje podejmą pracę nad sobą, która wzmocni ich kompetencje rodzicielskie. Kasia będzie miała szansę na szczęśliwe dzieciństwo bez przemocy.

Zanim to się stanie, poznaj historię o Kasi i o Mądrym Dorosłym.

O przemocy słów kilka

Definicji przemocy jest całkiem sporo. Jakkolwiek byśmy nie czytali jej definicji, z każdej możemy dowiedzieć się, że przemoc jest zła. Ja przytoczę pojęcie tego zjawiska w odniesieniu do dzieci, gdyż w materiale na tej grupie skupimy się szczególnie. Przemoc oczywiście nie odnosi się tylko do dzieci. Przemoc to fizyczne lub umysłowe działanie na szkodę do których możemy zaliczyć wykorzystywanie seksualne, zaniedbywanie lub maltretowanie dzieci poniżej 18. roku życia przez osobę odpowiedzialną za pomyślny ich rozwój oraz działania, które stanowią zagrożenie dla ich rozwoju. Przemoc wobec dziecka jest na tyle tragiczna, że dziecko nie ma siły, aby przeciwstawić się. Jest zależne od opiekunów, co w znacznym stopniu ogranicza jego działania i możliwości. Nie może wyprowadzić się, nie może wyjechać, nie może samodzielnie podejmować działań, które mogą pomóc mu w polepszeniu jego sytuacji. Często jego jedynym ratunkiem może być MĄDRY DOROSŁY, który przyjdzie i pomoże w przerwaniu cierpienia.

To jest Kasia. Kasia jest bardzo szczęśliwa. Jej rodzice kochają ją, opiekują się i są dla niej wsparciem.

Kiedy Kasia jest smutna, rodzice ją przytulają i rozmawiają z nią.

Kiedy Kasia ma problem, pomagają jej go rozwiązać. Uczą też Kasi samodzielności, aby mogła radzić sobie z wyzwaniami na miarę swoich możliwości.

To jest Kasia. Kasia jest bardzo smutna. Jej rodzice mają pracę, czasami jednak nadużywają alkoholu i nie są dobrymi rodzicami.

Kasia ma być cicho w domu i nikomu nie przeszkadzać. Kiedy Kasia śpiewała piosenki, bo daje jej to radość tata zamknął ją za karę w łazience. Kiedy tata Kasi złości się daje jej klapsa.

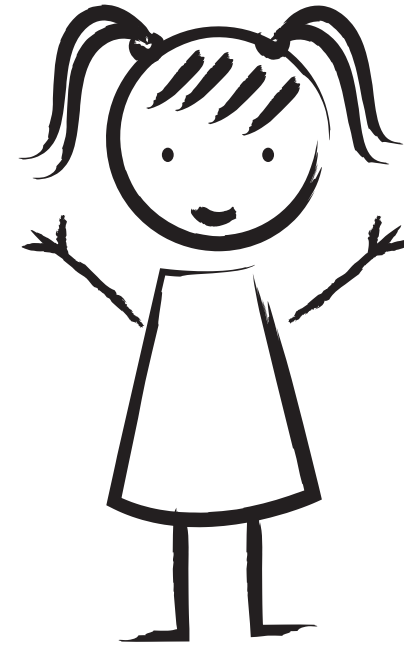
Mama Kasi boi się, że jej mąż będzie jeszcze głośniejsze krzyczał. Ucisza go czasami, ale woli czekać jak minie mu złość. Wolałaby, aby nikt nie dowiedział się o tym, co dzieje się w domu.

Kasia zarówno z pierwszego jak i z drugiego domu ma marzenia, plany i zasługuje na rozwój oraz odkrywanie talentów. Kasia z domu w którym jest przemoc także ma prawo do radości. Mimo doświadczanej przemocy nie należy tracić jej z oczu oraz jej potrzeb.

Co może stać się z Kasią, gdy nie zostanie udzielona jej pomoc?

Kasia straci zaufanie do ludzi. Będzie żyła z poczuciem winy i dodatkowo może zostać uwikłana w konflikt lojalnościowy. Z jednej strony będzie widziała, że nie chce zachowania taty, a z drugiej nie będzie mogła o tym nikomu powiedzieć. Z czasem będzie odczuwała większe poczucie wstydu, będzie niepewna siebie.

Kasia będzie miała problem ze stawianiem granic innym osobom. W domu jest uciszana i będzie wydawało się jej, że nie powinna odzywać się, gdy jest niepytana. Kasia będzie wolała milczeć, aby nie rzucać się w oczy.

Kasia z czasem może mieć problemy z emocjami. Zupełnie nie będzie ich rozumiała. Będzie walczyła z nimi, tłumiąc je, bo nikt nie powiedział jej, że ma prawo odczuwać je i są czymś zdrowym. Kasia będzie złościła się na siebie, że sobie nie radzi.

Opiekunowie zawiedli Kasię. Nie będą wiedzieli, że w dojściu do równowagi psychicznej będzie musiała iść na terapię na której odkryje bolesne kawałki, aby wyzdrowieć. Oczywiście, gdy tak zdecyduje.

Kasia spotkała na swojej drodze wiele osób, ale nikt nie pomógł jej, gdy była dzieckiem.

Trudność przemocy- doznana przemoc w dzieciństwie rzutuje na dalsze życie i funkcjonowanie człowieka. W dorosłości taka osoba ponosi konsekwencje zaniedbań bądź krzywdy psychicznej i fizycznej. Dojście do równowagi, gdy wychowywało się w środowisku przemocowym jest długim i mozolnym procesem zdrowienia.

Mądry Dorosły może odmienić życie Kasi podejmując pewne działania. W przypadku Kasi taka osoba jest niezwykle cenna, gdyż na chwilę obecną nie może liczyć na wsparcie swoich opiekunów. Jej rodzice nie mogą zapewnić jej bezpieczeństwa, ale może zrobić to inny dorosły.

Gdy przemoc to nie tylko siniaki

Kasia nie ma widocznych na ciele oznak przemocy. Jej tata bije ją, ale siniaki są zakryte pod ubraniami. Skutki przemocy psychicznej nie są widoczne na ciele. Natomiast to, że Kasia doznaje przemocy można zauważyć:

- często jest smutna, jakby się czymś zamartwiała, ale nie chce o tym rozmawiać
- czasami spędza przerwy samotnie
- wypowiadanie się na forum klasy sprawia jej trudność i kiedy bardzo stresuje się zaczyna się jąkać
- jest bardzo spokojna, cicha tak, jakby chciała być niewidzialna

Mądry dorosły jest uważny na dzieci z którymi pracuje. Dziecko, które nie czuje się bezpiecznie w domu i nie może liczyć na swoich opiekunów być może będzie szukało ratunku u innego dorosłego. U takiego, któremu zaufa. Oczywiście nie zawsze będzie to łatwe, gdyż blokowanie może powodować komunikat "NIE MÓW NIKOMU TEGO, CO DZIEJE SIĘ U NAS W DOMU"

Dziecko może być w ogromnym rozdarciu i to poczucie będzie ograniczało go na tyle, że nie będzie w stanie powiedzieć o doznanej krzywdzie, gdyż będzie się bało.

Warto wtedy obserwować dziecko, zainteresować się jego trudnościami, ale też nim samym. Wychowawczynie Kasi wiedziały, że dziewczynka lubi śpiewać i rysować. Z zainteresowaniem oglądała jej rysunki i chwaliła za kreatywność i wyobraźnię.

"Kasiu, pięknie rysujesz. Masz ogromny talent".

Te słowa wypowiedziane przez wychowawczynię sprawiały, że Kasia bardzo lubiła ją. Zaczęła wierzyć, że nie jest taka całkiem złą. Miała wrażenie, że jej rodziców to nie obchodziło. Obchodziło to wychowawczynię Kasi, bo była Mądrym Dorosłym.

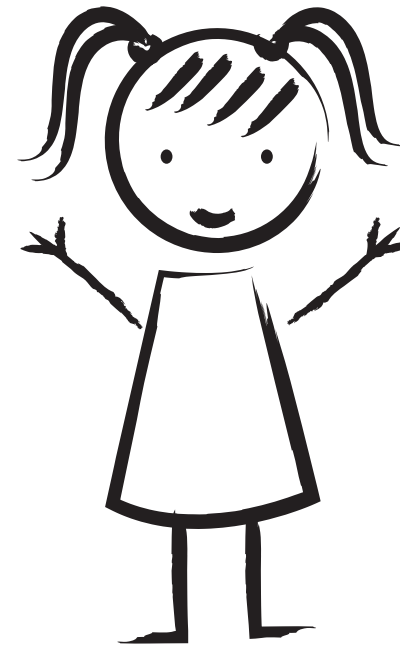
Kasia miała ochotę przytulić się do swojej nauczycielki. Lubiała ją za to, że nigdy nie krzyczała, nie karała jej. Kasia czuła się bezpiecznie przy niej. Była zła na siebie, gdy myślała, że wolałaby mieszkać ze swoją wychowawczynią, a nie w domu. Musi kochać swoich rodziców, bo tak mówiła mama.

Jak będzie wyglądał problem Kasi?

Nie lubię, gdy tata zamyka mnie w łazience, boję się ciemności i potem mam koszmary, ale mama mówi, abym nikomu tego nie mówiła, bo będziemy mieli problemy.

Nie chcę, aby przyszła pani i zabrała mojego tatę. Muszę się bardziej starać. Może powinnam robić tacie ładniejsze rysunki. Jak będę bardziej starała się, to tata zmieni się.

Boję się taty, często na mnie krzyczy i bije, gdy się złości. To boli, ale mama mówi, że to jest mój tata, on mnie kocha. Może to moja wina, powinnam być grzeczna.

Nikomui nie mówię o tym, co dzieje się w domu. Moja mama byłaby zła, gdyby dowiedziała się, że komuś o tym powiedziałam. Nie bawię się z dziećmi, gdy jestem bardzo smutna, wolę wtedy być sama.

Problem przemocy wobec dziecka jest złożony. Będzie wymagał czasu, uwagi, zasobów MĄDREGO DOROSŁEGO, który uratuje dziecko i zmieni jego życie. Wszystkie obawy Kasi są gąszczem przez który bardzo trudno przedrzeć się, ale nie jest to niemożliwe.

PODEJRZENIE- czyli "to dziecko może mieć trudną sytuację w domu i może potrzebować pomocy"

MĄDRY DOROSŁY uważnie obserwuje dziecko. Ma możliwość zobaczenia jego reakcji w różnych sytuacjach, może przyjrzeć się ogólnemu funkcjonowaniu, dostrzega jego trudności oraz wie, że czasami dziecko może nie mówić wprost o tym, czego doświadcza np. z lęku lub ze wstydu. Jednak pewnego dnia otrzymuje komunikat spontaniczny, w trakcie rysowania "**tata bije mnie, gdy się złości**". Tym dzieckiem jest nasza Kasia.

Kasia jednak zapytana o to, zaprzecza tym słowom i twierdzi, że to nie jest prawda. Nawet jeśli zaprzecza to nigdy nie powinniśmy zignorować tego komunikatu. Kasia może zostać uratowana dzięki dalszym działaniom MĄDREGO DOROSŁEGO.

Nie codziennie dowiadujemy się o przemocę. Nie codziennie musimy zmierzyć się ze zjawiskiem przemocę, dlatego po otrzymaniu takiej informacji powinniśmy przygotować się do tego zdarzenia najlepiej jak umiemy i na miarę swoich możliwości. Warto w takiej sytuacji działać zespołowo i zaplanować sobie ewentualne działania.

Pomocne są wtedy STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH, które uwzględniają procedurę postępowania w takich okolicznościach.

Standardy są zbiorem zasad, które usprawnią działanie w sytuacji wystąpienia podejrzenia przemocę wobec dziecka. W każdej placówce, gdzie działania kierowane są wobec dzieci taki dokument powinien znaleźć się.

MĄDRY DOROSŁY nie będzie działał impulsywnie, choć będzie odczuwał różne trudne emocje. Sytuacja może zrodzić stres i obawy, jednak to nie może zablokować działań.

Warto spisać następujące zagadnienia:

Kto może pomóc mi zaplanować działania?

Z kim należy spotkać się i jak przygotować się do rozmowy?

Jakie wsparcie możemy jako szkoła zapewnić Kasi?

Kto może pomóc w ewentualnych trudnościach?

Każda sprawa przemocę jest inna. Nie ma dwóch takich samych historii. Bez względu na to, Kasia ma prawo otrzymać jak najlepszą pomoc. Dziewczynka zaufała i świat dorosłych nie może jej zawieść po raz kolejny.

Standardy ochrony małoletnich- co warto o nich wiedzieć?

Gdzie znajdę źródło i od
kiedy obowiązują?

USTAWA
z dnia 28 lipca 2023 r.
o zmianie ustawy – Kodeks
rodzinny i opiekuńczy
oraz niektórych innych ustaw.
Standardy obowiązują od
15.02.2024r.
Natomiast do **15.08.2024r.**
organy nadzorcze będą mieli
możliwość nałożenia kary za brak
opracowanych standardów

Kogo dotyczą?

Obowiązek wdrożenia mają:
-organ zarządzający jednostką systemu
oświat , oraz inną placówką oświatową,
opiekuńczą, wychowawczą,
resocjalizacyjną, religijną, artystyczną,
medyczną, rekreacyjną, sportową lub
związaną z rozwijaniem zainteresowań, do
której uczęszczają albo w której
przebywają lub mogą przebywać małoletni

-organizator działalności oświatowej,
opiekuńczej, wychowawczej,
resocjalizacyjnej, religijnej, artystycznej,
medycznej, rekreacyjnej, sportowej lub
związanej z rozwijaniem zainteresowań
przez małoletnich.

Co powinny
zawierać?

-zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem placówki lub organizatora, a w
szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich
**-zasady i procedurę podejmowania interwencji, w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o
krzywdzeniu małoletniego**
-procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę
małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz w przypadku instytucji, które posiadają takie uprawnienia,
osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury „Niebieskie Karty”
- zasady przeglądu i aktualizacji standardów
-zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu placówki lub organizatora do stosowania
standardów, zasady przygotowania tego personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności
**-zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów
do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania**
-osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu
wsparcia oraz sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub
zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.

KROKI W DZIAŁANIU

MĄDRY DOROSŁY wie, że nie może zostawić Kasi w potrzebie. Wie, że musi pomóc dziewczynce, a żeby pomoc była dobra i mądra musi być zaplanowana. W tym celu wedle procedur spotyka się zespół w szkole. W zespole podejmowane są kroki, które mają za zadanie udzielić wsparcia Kasi, a tym samym poprawić jej sytuację.

To może stać się dzięki mądrej pomocy:

Rodzic Kasi stosujący przemoc nauczy się regulować emocje oraz będzie w stanie zmienić swoje zachowanie.

Kasia dostałaby szansę szczęśliwszego i bezpieczniejszego dzieciństwa na które zasługuje.

Mama Kasi zrozumiałaby, że krycie agresora nie jest rozwiązaniem i wzięłaby odpowiedzialność także za swoje zachowanie.

Rodzice Kasi usprawnią swoje kompetencje rodzicielskie i staną się lepszymi rodzicami dla Kasi.

Kasia będzie mogła prawidłowo rozwijać się dzięki wsparciu, które zyskała.

Tata Kasi skonfrontuje się z własnym zachowaniem i podejmie pracę, aby zmienić je

WAŻNY KROK- DOBRZE POPROWADZONA ROZMOWA

Kasia nie może bronić się sama, dlatego tak ważne jest, aby wspierali ją mądrzy dorośli, które będą potrafili dobrze poprowadzić rozmowę.

Na rozmowę zapraszamy rodzica, który nie stosuje przemocy (w tym przypadku będzie to mama Kasi).

Takie spotkanie jest bardzo ważne i umiejętne poprowadzenie go może przyczynić się w znacznym stopniu do dalszego rozwoju sytuacji.

Przede wszystkim warto być świadomym następujących mechanizmów, które utrudniają udzielenie pomocy.

Przemocy boimy się, przemoc nigdy nie jest czymś, o czym chcemy mówić. Osoba stosująca przemoc nie przyzna się bojąc się konsekwencji. Osoba będą świadkiem może być zastraszana i będzie wszystkiemu zaprzeczała.

Mama Kasi może być zastraszana przez swojego męża i będzie bała przyznać się do tego, co dzieje się w domu. Jednak jest rodzicem i ma obowiązek bronić swojego dziecka. Dotychczas nie reagowała na przejawy przemocy i jest współwinna. Warto zwrócić uwagę, że nawet jeśli robi to nieświadomie konsekwencje dla Kasi są takie same, jakby robiła to w sposób celowy.

W trakcie rozmowy mama Kasi ma wrażenie, że kadra ją rozumie i chcą jej pomóc. Nie obwiniają jej, a dają konkretne wskazówki i adresy instytucji, gdzie może uzyskać pomoc.

-Mają państwo rację, mój mąż nie powinien się tak zachowywać. Co ja mam robić?

-Chronić córkę. To pani najważniejsze zadanie jako rodzica.

Mama Kasi wychodzi z kartką w ręku z informacjami, gdzie może uzyskać wsparcie.

Szkoła składa wniosek do **sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodziny**.

Jest sąd rodzinny, który jest właściwy dla miejsca zamieszkania dziecka.

W takim wniosku zapisujemy:

-wszystkie dane dziecka oraz dane opiekunów

-opisujemy sytuację rodziny dziecka zamieszczając wszystkie informacje, które są dla nas niepokojące i są ważne, aby nakreślić sytuację

Ze spotkania zostanie sporządzona notatka. Na spotkaniu obecne są wychowawca wraz z psychologiem szkolnym. Od tego momentu działania będą prowadzone zarówno w szkole przy współpracy z instytucjami.

Mama Kasi zapewni, że wraz z mężem poszukają wsparcia i od razu podejmą działania, aby poprawić sytuację córki. Będzie współpracowała ze szkołą i zostanie ustalona rozmowa z rodzicami Kasi na kolejny dzień. Rodzice Kasi chętnie podpiszą zobowiązania oraz będą utrzymywać kontakt ze szkołą.

Gdy wgląd w sytuację ucznia nie wystarczy

W naszej historii poznamy dwa warianty działania rodzica Kasi. Ta historia może mieć dwie drogi. Jedna może wydawać się trudniejsza od drugiej. Być może tak będzie, jednak każda poprowadzi do poprawy sytuacji dziecka.

Mama Kasi zwierza się, że boi się męża. Zapewnia, że udzieli wsparcia córce, ale prosi o wsparcie. Ma obawy, że nie będzie w stanie zapanować nad mężem tak, jak powinna.
-Ostatnio częściej wybuchają przez problemy w pracy- przyzna

Szkoła zakłada Niebieską Kartę, aby działania w rodzinie były podjęte przez właściwe organy. Równoległe do sądu rodzinnego zostanie złożony wniosek o **wgląd w sytuację rodziny**.

Ze spotkania zostanie sporządzona notatka. Na spotkaniu obecni są wychowawca wraz z psychologiem szkolnym. Od tego momentu działania będą prowadzone zarówno w szkole przy współpracy z instytucjami.

Pedagoga i wychowawcę będzie interesował **FORMULARZ A**. Formularz zostanie przekazany dalej, ale w szkole pozostanie kopia.

Formularz sporządza się przed dokonaniem wstępnej diagnozy sytuacji. W tym przypadku formularz może zostać uzupełniony przy rodzicu Kasi.

Gdyby okazało się, że mama Kasi nie chce współpracować i nie przyszłaby na spotkanie procedura Niebieskiej Karty także ruszyłaby bez jej udziału. Mama Kasi jednak potrzebuje wsparcia i jak sama twierdzi czuje, że sama może sobie nie poradzić.

W przypadku, gdy dwoje rodziców są sprawcami spotkanie może odbyć się w obecności kogoś bliskiego Kasi lub dorosłego, którego wskaże dziecko.

Pierwsze posiedzenie grupy diagnostyczno-pomocowej odbywa się niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania formularza „Niebieska Karta- A”

Grupa diagnostyczno-pomocowa, na podstawie informacji zawartych w formularzu „Niebieska Karta- A”, dokonuje diagnozy sytuacji w związku z podejrzeniem stosowania przemocy domowej oraz podejmuje działania mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej i zatrzymania przemocy domowej.

DALSZE DZIAŁANIA

Kasia będzie chodziła do szkoły, a w jej domu będą zachodziły zmiany. Te zmiany mogą być trudne, ale MĄDRY DOROSŁY nie będzie tracił Kasi z oczu, gdyż wie że zmiana zachowania rodziców jest procesem, nie nastąpi z dnia na dzień.

MĄDRY DOROSŁY będzie wspierał Kasię. Kasia będzie chodziła na zajęcia z psychologiem, gdzie będzie poznawała swoje mocne strony. Odkryje, że ma talent plastyczny. Dowie się, że nie musi zamykać się w pokoju, aby być cicho. Będzie mogła też przekonać się, że ma prawo powiedzieć, gdy ktoś krzyczy na nią lub ją bije. Wie, że dorośli mają obowiązek ją chronić.

W równoległej rzeczywistości rodzice Kasi podejmą pracę, wcale niełatwą. Grupa diagnostyczno-pomocowa sporządzi indywidualny plan pomocy dla rodziny. W planie zostaną uwzględnione takie aspekty jak: aktualne potrzeby rodziny, zasoby jakie rodzina posiada oraz zostanie uwzględniona sytuacja rodziny. Plan może ulec zmianie, gdy sytuacja będzie wymagała tego.

Na spotkaniach zespołów będą pojawiać się rodzice Kasi i będą współpracować z zespołem, aby dokonać zmiany swojego zachowania. Będą trudne momenty, ale Kasia będzie chroniona przed nimi, gdyż rodzice będą mieć świadomość, że to są sprawy dorosłych. Kasia spędzi ferie u babci, aby rodzice mogli przemyśleć wiele spraw i poukładać je.

-Nie skrzywdzę więcej naszej córki. Obiecuję- powie w trakcie wyjazdu tata Kasi

Kasia przytuli się do swoich rodziców, gdyż będzie za nimi stęskniona. Bardzo cieszy się, że tata nie zamyka jej w łazience. Była szczęśliwa, gdy jej rysunek rodzice powiesili w salonie. Bardzo chciała pokazać go babci Zosi. Nie mogła doczekać się jak odwiedzą ją koleżanki z sąsiedztwa. Im też zamierzała go pokazać.

Kilkanaście miesięcy później procedura Niebieskiej Karty zostanie zakończona, o czym rodzice Kasi i szkoła zostanie poinformowana. W tym czasie pracownicy w szkole będą uczestniczyli w posiedzeniu zespołu, będą w bieżącym kontakcie z pracownikiem socjalnym oraz rodzicami Kasi. Także wychowawczynie będzie sporządzała opinie o funkcjonowaniu Kasi na potrzeby zespołu.

Historia Kasi ma szczęśliwy finał.

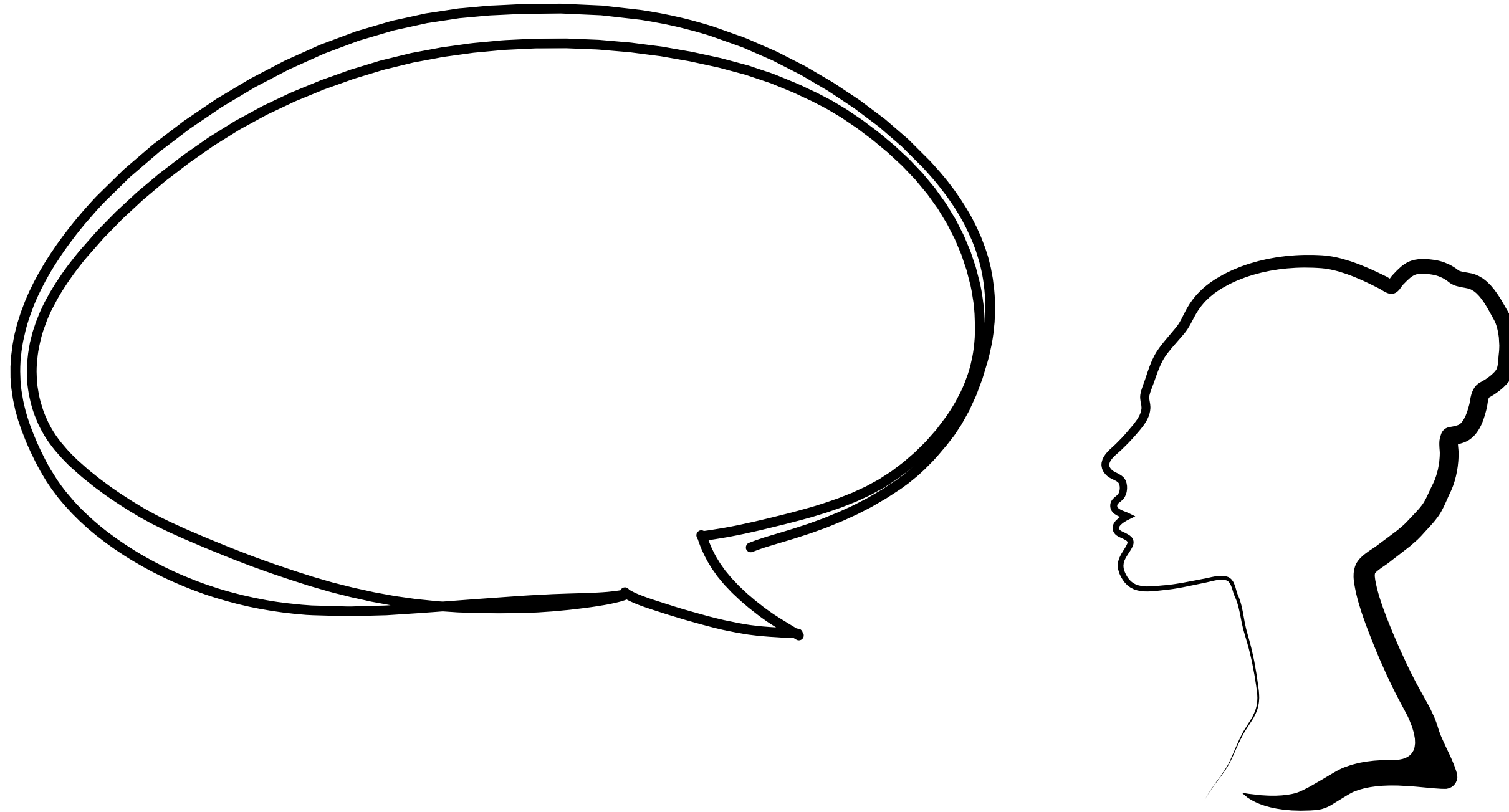
Na tych kartkach być może wyda się spłaszczona. Przemoc jest wielowątkowa, oprawcy nie zawsze chcą pracować, a na zmiany czasami czeka się bardzo długo i mogą nie nadejść tak szybko, jakbyśmy chcieli. Jednakże niepodjęcie żadnych działań pozbawia możliwości zmiany sytuacji, nawet w takich przypadkach, gdzie ta zmiana jest możliwa.

Każde dziecko ma prawo do dzieciństwa. Dzieciństwo jest czasem bez troski, nauki życia w miłości i zrozumieniu, podejmowania działań we własnym tempie oraz odkrywania zasobów i talentów. Dorosły może popełniać błędy, ma do nich prawo, ale nie ma prawa do przemocy. Może otrzymać szansę zmiany zachowania podejmując pracę nad sobą.

Jak zakończy się ta historia?

Na koniec mam do Ciebie prośbę. Wyobraź sobie, że jesteś tym MĄDRYM DOROSŁYM, który pomógł Kasi. Dokończ tę historię...

Jak myślisz, co powiedziałaaby Ci dorosła Kasia, którą uratowałeś/aś ?

Bibliografia:

Pojęcie przemocy:

Rode Danuta, Psychologiczne uwarunkowania przemocy w rodzinie: charakterystyka sprawców, Katowice 2010, wyd. UJ

Standardy ochrony małoletnich:

<https://standardy.fdds.pl/upload/upload2/podrecznik-standardy-ochrony-dzieci-w-zlobkach-i-placowkach-oswiatowych-pdf-1692962147-1-9.pdf> [odczyt z dnia 28.01.2024r.]

Procedura Niebieskiej Karty:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”